

ΓΙΑΚ-ΝΙΚ

Ο ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΙΚΟΣ

‘Ο νεαρός Σαρουήλ Γκολστέιν άρραβωνιάστηκε με μίαν νέαν τής Γκλασκώβης. Την ημέρα που πρόκειται να αναχωρήση από το Λονδίνο για να έπισκεφθή την οικογένεια τής μηστής του, ο πατέρας του τον παίρνει κατά μέρος και του λέει :

— Ξέρεις, γιέ μου, τί φροντίδα καταβάλλω για την εύτυχία σου... ‘Εννοώ να κάνης ένα πρώτης τάξεως γάμο ! Πρώτ’ άπ’ όλα, φυσικά, πρέπει να κοιτάξης την προίκα. Πρέπει να φροντίσης ώστε ο πεθερός σου να σου δώση όσον το δυνατόν περισσότερα χρήματα. ‘Εάν είνε τιμώσ άνθρωπος όφείλει να σου δώση τουλάχιστον 1000 λίρες προίκα. ‘Αν έκαμε χρεωκοπία... 2000 ! Τώρα, έάν, κατά τύχη, είνε φυλακή,— πράγμα που έλπίζω, να μη συμβαίνει—δέν πρέπει να δεχθής λιγώτερα από 5000 λίρες.

‘Ο νεαρός μηστή, άφοδ έλαβε την εδή του πατέρα του, φύγει για την Γκλασκώβη.

Την επομένη στέλνει στον πατέρα του το εξής τηλεγράφημα :

— ‘Πατήρ κόρης κατεδικάσθη εις θάνατον και άνηγγινίσθη από εξαστίας. Πόσα να ζητήσω ;’

ΠΑΝΑΚΡΙΒΑ ΜΟΥΣΙΚΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ

‘Η οικογένεια του διασήμου Τεχοσολόβακου μουσικοσυνθέτου ‘Αντόνυ Ντβόρτζακ έπουήσε τελευταίως τά χειρόγραφα έξ συνθέσεων του Ντβόρτζακ, σ’ έναν άμερικανό πολυκατομμυριούχο άντι 20.000 δολλαρίων (περίπου 1.500.000 δραχμών). Μεταξύ των χειρογράφων αυτών είνε και ή συμφωνία ‘Από τον Νέο Κόσμο’, την όποία ελεγε συνθέσει ο Ντβόρτζακ όταν βρισκόταν στην ‘Αμερική...

και ή ακόλουθός της έπесαν χωρίς κίνδυνο στη θάλασσα. ‘Η ‘Αρχωνεία μάλιστα, για να τρέξουν άμέσως και την τραβήξουν από τά νερά, άρχισε να φωνάζη ότι αυτή είνε ή Αυτοκράτειρα. ‘Αλλ’ οι μερμημένοι στο μυτικό έτρεξαν, την έκτύπησαν με τά κοιλιά και την έσοκόωσαν. Τότε πιά ή ‘Αγριπλίνα έκατάλαβε τη συνωμοσία, άπομακρύνθηκε σιωπηλά χωρίς να την άνειληφθούν, πληγαμένη έλαφρά στον όμο και κολυμπώντας έφτασε στην άνικερνη στεριά, μπήκε σε μία ψαρόβαρκα, έπήγε στην έπαυλί της, στη Μπάγια, έδεσε την πληγή της και πλάγιασε στο κρεβάτι της, βαρεία λυπημένη για τη διαγωγή αυτή του γιού της...

***

‘Ο Νέρων, όταν έμαθε την άποτυχία τής δολοφονίας, φοβήθηκε πολύ. ‘Ηταν βέβαιος ότι ή μητέρα του θα έκατάλαβε τίνος έργον ήταν ή συνωμοσία, και τισς θα προσπαθούσε να τον έκδικηθή. Βημάτις άπάνω-κάτω τρομαρά άνήσυχος, φανταζόμενος ότι από τη μία στιγμή στην άλλη θάμπαιναν οι φίλοι τής ‘Αγριπλίνας να τον σκοτώσουν.

— Τι να κάνω, Τιγκελίνε ! ρωτάει τέλος το συγγερό σύμβουλό του. Και κεινος τον συμβουλεύει να προσφάση και έξολοθίστη την ‘Αγριπλίνα και ματαιώση έτσι κάθε ένεργεία της. ‘Ο Νέρων ύπογράφει γρήγορα μία διαταγή στον άντιναύαρχο να σκοτώση την ίδια εκείνη νύχτα την μητέρα του.

‘Η ‘Αγριπλίνα, πλαγιασμένη, δέ μπορούσε να βρη ύπνο. Στο νου της στριφογύριζαν διάφορα σχέδια σωτηρίας, όταν έξαφνα ο ‘Ανιστός, σπάζοντας τις πόρτες τής βίλλας της, μπαίνει μέσα και διευδύνεται στην κρεββατοκάμαρά της.

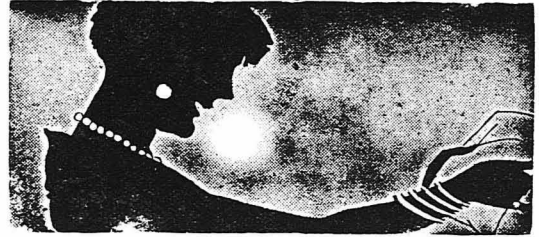
‘Η Αυτοκράτειρα στην άρχη άκουσε ένα συγκεκριμένο θόρυβο· άλλ’ όταν άντελήφθη ότι ή γυναίκα της έφευγε περιτρώμε, έκατάλαβε ότι έφτασε ή τελευταία ημέρα τής ζωής της. ‘Ανασηκόθηκε, κάθισε στο κρεβάτι της, και άτάραχη έβλεπε τον ‘Ανιστό, τον Πρόκαλο κι’ έναν άλλο να μπαίνουν μέσα. ‘Η ‘Αγριπλίνα κοιτάζοντας τον άντιναύαρχο με βλέμμα ήσυχο, του ελεπε :

— ‘Αν έρχεσαι να μάθης πώς είναι ή ύγεια μου, μπορείς να πής στο γιό μου ότι είμαι έξαίρετα. ‘Αν όμως έρχεσαι για να με δολοφονήσης, δέ θα πιστώσω ότι αυτός διάταξε τη μητροκτονία αυτή !...

Μόλις έτελειώσε τά λόγια αυτά, οι τρεις δολοφόνοι έπερικύκλωσαν το κρεβάτι της. ‘Ο Πρόκαλος την έχτύπησε μ’ ένα ραβδί στον κεφαλή, και όταν ο ‘Ανιστός ετάρβησε το ζύρος, ή ‘Αγριπλίνα τον έκιοτάζε περιφωνα και δείχνοντας το στήθος της, ελεπε :

— Στρατιώτη, χτύπα το στήθος που βήςζαες ένα τέρας !...

‘Ο δολοφόνος τής τρήσης τρεις φορές το στήθος και ή ‘Αγριπλίνα έπесε νεκρή μέσα σε λίμνη αίματος.

ΤΡΕΛΛΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΝΟΣΟΚΟΜΕΣ

‘Όλες μας ή Κυρίες λένε τώρα, Κ’ ή παιό τρελλές κ’ ή παι’ όμορφες άκόμη Πώς άμα έλθη του πολέμου ή άρα Θα πάν εύθύς να γείνουν νοσοκόμη.

Κ’ έγώ τους λέω :—‘Δέν πρόσεμα ποτέ μου, Πώς τέτοιο πράγμα άνάποδο θα γείνη, Νά μάς γιατρεύετ’ έν καιρό πολέμου, ‘Εσείς που... μάς πληγώνετ’ έν ειρήμη !...’

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

(Πρὸς τὸ κοινὸν τῆς πρωτεύουσῆς)

Εἰς τὸν δήμαρχον μὴ λέγε τὰ δεινὰ σου, δὲν σ’ ἀκούει...
Σ’ τὸν νομάρχην μὴν εἰπὴς τὸ πάθημά σου, θὰ χάθῃ.
‘Όστις κρούει τὴν κοψὴν ‘Αστυνομίαν, μῆτην κρούει.
‘Ό,τι γράφεις εἰς τὸν τύπον μὲ μανίαν θὰ ορθεθῇ !..

ΙΜΦΛΟΥΕΝΤΖΑ

‘Αδιάκοπα οι πόνοι μου τρώνε το κορμι
σάν δίκοπα μαχαίρια να με τρυπουν χασάπικα,
τρίζουν τα κόκαλά μου, τα άρθρα κι’ οι άρμοι,
και δέκα μέρες τώρα με το κρεβάτι σάπικα.

Κρυώνω κι’ ούδὲ μέρα ή νύχτα δέν κοιμούμαι,
κι’ άν πάνω τής Χημεία τ’ ‘Αμέταλα και Μέταλλα,
δέν βρισκω λίγο ύπνο ούδὲ άποναχοίμαι
και γρήγορα θ’ άφήσω μου φαίνεται τά πέταλα.

‘Ο νους μου ζαλισμένος τās σκέψεις μου σκοτίζει,
μου στάζουν νυτες, μάτια, μου πέφτουνε τα χάθῃ,
τά σάπια μου τά σπλάχνα ό βήχας τα έσχίζει
και δένω το κεφαλή μου με δέκα πεντε σάπια.

Τὸν κόσμο, πλέον, γούστο καθόλου δέν τὸν κάνω,
και όταν πεθαμένος περνά από τὸ δρόμο μου
μου πάει ριπιτίδι, μήπως κ’ έγώ πεθάνω,
και πέρνω κι’ άλλες πεντε κουβερες άπ’ τὸν τρόμο μου.

Πές μου να ζῆς, Θεέ μου, μ’ αυτά που ύποφέρω,
κι’ έγώ εἰς τὸ δευτερί τής ‘Ιμφλουέντζας πέρασα,
ή μήπως λεληθότος και δι,ως να τὸ ξερω
παρηκμασα πρῶτως ό φουκαράς και γέρασα ;

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΠΩΣ ΕΣΩΘΗ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ

Στὸν ‘Ιταλό λαϊκό μυθιστοριογράφο ‘Οδυσσέα Μπαρμπερί σινέβη τελευταία ένα πολυ χαριτωμένο έπεισοδιό.

Μιά μέρα ό έκδότης του, του παράγγειλε ένα πολυ δραματικό μυθιστορημα και τὸ έδηλωσε ότι για κάθε βίαιο θάνατο που θα συνέβαινε στο μυθιστορημα αυτό, θα του έδινε δέκα λιρέτες ιδιαιτέρως. ‘Ο Μπαρμπερί τότε άρχισε να σκοτώνη άγρίως όλους τους ήρωάς του. Σε καθε κεφάλαιο που έστειλε στον έκδοτή, ελεγε και δυο-τρεις βίαιους θανάτους.

Μιά μέρα ό έκδότης του έλαβε ένα κεφάλαιο του έργου, εις το τέλος του όποιου ειλεε ότι έπρόκειτο να βουλιάρη από τρομαρη τρικυμία ένα άτμολοιο με 600 έπιβάτες. ‘Ο έκδότης τότε κατατρομαγμένος έπευσε να στείλῃ στον συγγραφέα το εξής γραμμα.

‘Τὸ παράκλιες άδελφέ μου. Μήπως περιμένεις να σου δώσω δέκα λιρέτες για κάθε πνιγμένο έπιβάτη ; Σε ειδοποιώ ότι θα λάβης μόνον δέκα λιρέτες για όλους μαζί...’

Μόλις έπηρε αυτό το γραμμα ό συγγραφέας, έσχισε τὰ χειρόγραφα που έγραφε εκείνη τη στιγμή και... έσωσε τὸ άτμολοιο !..